

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE:

Dziś Droga Krzyżowa o godz. 16.00, a o godz. 17.00 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym, które w tym roku głosi nam O. Ryszard - kapucyn z Olszanicy.

W środę po wieczornej Mszy Św. godzinna adoracja Pana Jezusa w ciszy. W czasie adoracji możliwość spowiedzi świętej.

W piątek Droga Krzyżowa o godz. 17.15, którą poprowadzi młodzież.

Przy wyjściu z kościoła Panowie z Rady Parafialnej przyjmują ofiary na prace remontowe w naszej świątyni: wykonanie marmurowej posadzki w prezbiterium, doprowadzenie kanałów grzewczych do prezbiterium i naw bocznych oraz towarzyszące im prace stolarskie.

Wszystkim ofiarodawcom, którzy w minionym tygodniu złożyli datki na remont naszej świątyni składamy serdeczne Bóg zapłać.

Bóg zapłać za sprzątanie kościoła i ofiarę na remont rejonowi ul. Brzezińskiego, za ofiarę na kwiaty do Bożego Grobu rejonowi Osiedla za Stacją Kolejową, a do sprzątnia w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rejon Cmentarza.

Numer Konta Bankowego naszej Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921

Intencje Mszałne: 12 - 18 marca 2012 r.

Poniedziałek 12 marca 2012 r.	7.00	+ Wiktoria Ziemińska greg. 11
	18.00	+ Helena Zatorska, córka Danuta, wnuczka Beata, zięć Marian
Wtorek 13 marca 2012 r.	7.00	+ Wojciech Siwek w 9 rocz. śmierci
	18.00	+ Wiktoria Ziemińska greg. 12
Środa 14 marca 2012 r.	7.00	+ Wiktoria Ziemińska greg. 13
	18.00	+ Wiktor Popek /od sąsiadów z ul. Kurozwęckiego/
Czwartek 15 marca 2012 r.	7.00	+ Wiktoria Ziemińska greg. 14
	18.00	+ Józefa (ona) i Stefan Bugajscy
Piątek 16 marca 2012 r.	7.00	+ Zofia, Franciszek Karcz, syn Józef
	18.00	+ Wiktoria Ziemińska greg. 15
Sobota 17 marca 2012 r.	7.00	+ Wiktoria Ziemińska greg. 16
	18.00	+ Zbigniew Buła, Józef Emilia Celarscy
IV Niedziela Wielkiego Postu 18 marca 2012 r.	7.30	+ Franciszek Baczyński
	9.00	+ Wiktoria Ziemińska greg. 17
	10.30	O Boże błogosławieństwo dla Józefa w dniu imienin
	12.00	+ Józef Zieliński /w dniu imienin/
	18.00	+ Władysława (ona) i Adam Pietras, Julian Malara

Parafia Rzymskokatolicka Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Krakowie Mydlnikach,

30 - 198 Kraków, ul. Hemara 1, tel. /12/ 626 04 53,

e-mail: mydlniki@diecezja.pl, www.mydlniki.diecezja.pl.,

Msze Św. w niedzielę: 7.30, 9.00, 10.30 (dla dzieci), 12.00, 18.00, **Msze Św. w dni powszednie:** 7.00, 18.00

Kancelaria: codziennie po Mszy Św. z wyjątkiem niedziel.

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 11 (232) * 11.03.2012 r.

III NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

PIERWSZE CZYTANIE z Księgi Wyjścia

W owych dniach mówił Bóg wszystkie te słowa: „Ja jestem Pan, twój Bóg, którym cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie. Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią. Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrośnym, który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysiącznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i strzegą moich przykazań. Nie będziesz wzywał imienia Boga twego, Pana, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy. Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci twego Boga, Pana. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych bram. Bo w sześciu dniach uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest na nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za święty. Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś długo żył na ziemi, którą twój Bóg, Pan, da tobie. Nie będziesz zabijał. Nie będziesz cudzołożył. Nie będziesz kradł. Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek. Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego”.

Wj 20,1-17

DRUGIE CZYTANIE z 1 Listu Św. Pawła do Koryntian

Bracia: Gdy Żydzi żądają, znaków, a Grecy szukają mądrości, my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan, dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród Żydów, jak i spośród Greków, Chrystusem, mocą i mądrością Bożą. To bowiem, co jest głupstwem u Boga, przewyższa mądrością ludzi, a co jest słabe u Boga, przewyższa mocą ludzi.

1 Kor 1,22-25

EWANGELIA według Św. Jana

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus udał się do Jerozolimy. W świątyni napotkał tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie oraz siedzących za stołami bankierów. Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, powyrzucał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porozrzucał monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: „Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu Ojca mego targowiska”. Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: „Gorliwość o dom Twój pożera Mnie”. W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: „Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?” Jezus dał im taką odpowiedź: „Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo”. Powiedzieli do Niego Żydzi: „Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?” On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus. Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w imię Jego, widząc znaki, które

czynił. Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo dobrze wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego

świadczenia o człowieku. Sam bowiem wiedział, co się kryje w człowieku. J 2,13-25

Przykazania kościelne, cz.4

Dzisiaj czwarta część rozważań na temat przykazań Kościelnych. Pamiętajmy, że przykazania te wyznaczają wiernym wyłącznie minimum wysiłku moralnego i modlitwy niezbędne we wzrastaniu miłości Boga i bliźniego.

„Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym przyjąć Komunię Świętą.”

Ten obowiązek został określony prawnie dopiero wówczas, gdy osłabła gorliwość wiernych i zaczęto zaniedbywać korzystanie z Eucharystii. W stosunku do całego Kościoła obowiązek ten wprowadził Sobór Laterański IV (1215r).

A dlaczego w okresie wielkanocnym? To chyba oczywiste, te święta są źródłem i centrum liturgii chrześcijańskiej. Pan Jezus ustanowił Najświętszy Sakrament podczas Ostatniej Wieczerzy. Komunia jest pamiątką ostatniej wieczerzy, męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Niewątpliwie czas Wielkiego Postu sprzyja dobremu przygotowaniu się.

W Polsce czas przyjmowania Komunii świętej wielkanocnej jest długi, gdyż trwa od niedzieli poprzedzającej Środę Popielcową do uroczystości Trójcy Przenajświętszej. Oczywiście Komunię można przyjąć jedynie w stanie łaski uświęcającej.

Przystępowanie do Komunii tylko raz w roku, to przede wszystkim wywiązywanie się z obowiązku. Szkoda byłoby na tym poprzestać,

przecież Eucharystia objawia pełnię miłości Boga i pozwala odpowiedzieć na Jego pragnienie miłości. Dla każdego katolika jest to ogromna szansa zbliżania się do Boga i ludzi, nie zaprzeczajmy jej.

Podczas komunii przede wszystkim jednoczymy się z Chrystusem, łączymy się z Nim. I to my przede wszystkim na tym korzystamy. Wnosimy nasze: słabości, grzechy, dobre chęci, serce, niedoskonałą miłość. Natomiast Chrystus oczyszcza nas z popełnionych grzechów, umacnia i ożywia miłość, która słabnie w codziennym życiu. Czyni nas zdolnymi do uwolnienia się od nieuporządkowanego przywiązania do stworzeń tego świata. A znaczy to, że tylko dzięki Jego interwencji możemy zwyciężać swoje słabości, nie popadać w coraz większe kłopoty.

Eucharystia przez miłość zachowuje nas od przyszłych grzechów śmiertelnych. Nie jest to nic tajemniczego czy czarodziejskiego: po prostu trudniej zerwać więź z Jezusem przez grzech śmiertelny, gdy łączą nas z Nim mocniejsze więzi. Skoro łączymy się ze sobą podczas komunii, umacnia się nasza przyjaźń. A to daje siły do przetrwania nie tylko kryzysów, lecz jeszcze gorszych momentów.

Jezus zagwarantował to, mówiąc „Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim” (J 6, 56). A zatem śmiało można powiedzieć, że Komunia dla ducha jest tym, czym pokarm dla ciała: pogłębia życie

łaski otrzymane na chrzcie.

Dzięki zjednoczeniu się z Chrystusem w jedno Ciało – tworzymy Kościół. Tak więc jesteśmy odpowiedzialni za jego świętość, rozwój, otwieranie się na bliźnich. Nie ulegajmy iluzji, że jako jednostka nic nie możemy zdziałać: polepszyć czy pogorszyć. Jesteśmy jednym organizmem; gdy jakaś jego część jest słabsza, to wszystko funkcjonuje gorzej. Uświadamianie sobie tych spraw powinno mobilizować do większej odpowiedzialności za swoje życie.

Przyjmowanie Ciała i Krwi Pana Jezusa zobowiązuje też do dostrzeganiu Chrystusa w najuboższych, w każdym człowieku. Otwiera się

przed nami nowy sposób życia.

Komunia, podobnie jak doświadczenie łaski, daje nam nowe i większe możliwości działania, ponieważ jesteśmy umocnieni Jezusem. Nie polegamy już na naszych siłach, lecz na Nim.

Zatem jeśli nie ma przeszkód, by jednoczyć się z Nim w komunii, przystąpienie do stołu Pańskiego tylko raz w roku jest zwyczajnie niestosowne; nie można mówić o głębszym uczuciu.

Ewa Rozkrut, red.BK
źródło: www.mateusz.pl

DROGA KRZYŻOWA DLA ZABIEGANYCH

*W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen
Ojciec Nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu.*

Stacja I - Jezus na śmierć skazany

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste
i błogosławimy Ciebie, żeś przez krzyż
i mękę swoją, świat odkupił raczył.*

Niech każde Jezu, me cierpienie
Nagradza Ci niesłuszne oskarżenie.

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste zmiłuj się nad nami!*

Stacja II - Jezus bierze krzyż na ramiona swoje
Jezu, niech ciężar krzyża Twego
Powstrzyma mnie od grzechu wszelkiego.

Stacja III - Jezus po raz pierwszy upada pod krzyżem
Chociaż ciężkim krzyżem obciążony
Jezu, wierzę, żeś Ty Bóg wcielony.

Stacja IV - Jezus spotyka Matkę swoją
Przez Twoje Jezu, z Matką spotkanie
Udziel mi w dobrym wytrwaniu.

Stacja V - Szymon pomaga nieść krzyż Jezusowi
Przez cierpliwość o Jezu, w utrapieniu,
Niech Ci pomagam w krzyża noszeniu.

Stacja VI - Weronika ociera twarz Jezusowi
Twoje Jezu, skrwawione
Oblicze Pragnę czcić przez całe życie.

Stacja VII - Jezus po raz drugi upada pod krzyżem

Za ciężkie moje przewinienia
Ofiaruję Ci, Jezu me upokorzenia.

Stacja VIII - Jezus pociesza płaczące niewiasty
Niech twoje Jezu, słowa pociechy
Milsze mi będą nad wszelkie uciechy.

Stacja IX - Jezus po raz trzeci upada pod krzyżem

Jezu, za grzechy serdecznie żałuję
Poprawę życia mego obiecuję.

Stacja X - Jezus z szat obnażony
Jezu, haniebnie z szat obnażony,
Bądź za to stokroć uwielbiony.

Stacja XI - Jezus do krzyża przybity
Przez Tve do krzyża przybicie,
Daj, Jezu grzechów obmycie.

Stacja XII - Jezus umiera na krzyżu
Jezu na krzyżu umierający
Bądź przy mnie konającym.

Stacja XIII - Jezus z krzyża zdjęty
Maryjo, Ciebie proszę
Niech Jezusa w sercu noszę.

Stacja XIV - Jezus do grobu złożony
Jezu zamknięty w grobie
Oddaje się całkiem Tobie.

JEZU, UFAM TOBIE